



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Рев 2555/2025  
05.06.2025. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из села ..., Општина ..., и тужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђушић, адвокат у ..., против туженог ВВ са ... у Општини ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 835/2024 од 23.07.2024. године, у седници већа одржаној 05.06.2025. године, донео је

## ПРЕСУДУ

Ревизија се **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА, ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 835/2024 од 23.07.2024. године и пресуда Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце 50П 4190/17 од 26.04.2023. године у одбијајућем делу за тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ВВ са .. у Општини ... да тужиоцу АА из села ..., Општина ..., поред досуђеног износа од 160.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени физички бол исплати још и износ од 80.000,00 динара (укупно 240.000,00 динара), поред досуђеног износа од 140.000,00 динара за претрпљени страх исплати још и износ од 50.000,00 динара (укупно 210.000,00 динара), за наруженост поред досуђеног износа од 140.000,00 динара још и износ од 50.000,00 динара (укупно 210.000,00 динара), због трпљења душевних болова због умањења животне активности поред досуђеног износа од 200.000,00 динара још и износ од 160.000,00 динара (укупно 360.000,00 динара) све са законском затезном каматом почев од 26.04.2023. године до исплате, и обавезује се тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова првостепеног и другостепеног поступка поред досуђеног износа исплати још и износ од 24.800,00 динара, и за трошкове другостепеног поступка износ од 32.400,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, док се ревизија **ОДБИЈА** у односу на преостали одбијајући део пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 835/2024 од 23.07.2024. године за тужбени захтев на име накнаде нематеријалне и материјалне штете.

Обавезује се тужени да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 32.400,00 динара у року од 15 дана од пријема писаног отправка пресуде.

## Образложење

Основни суд у Лесковцу, Судска јединица Власотинце донео је пресуду 50П 4190/17 дана 26.04.2023. године, којом је у првом ставу изреке делимично усвојио тужбени захтев тужилаца ББ из ... и АА из ... према туженом ББ са ... и обавезао туженог да тужиоцима на име накнаде нематеријалне и материјалне штете због нанетих лаких и тешких телесних повреда дана 01.08.2011. године, исплати и то: тужиоцу ББ на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени физички бол износ од 32.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 28.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 24.04.2023. године као дана пресуђења до исплате; одбио тужбени захтев тог тужиоца преко досуђених износа за претрпљени физички бол до траженог износа од 80.000,00 динара и за претрпљени страх до траженог износа од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као неоснован; тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете због нанетих тешких телесних повреда опасних по живот да исплати износе: за претрпљене физичке болове 160.000,00 динара, за претрпљени страх 140.000,00 динара, за душевне болове због наружености 140.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 24.04.2023. године као дана пресуђења па до коначне исплате; одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени физички бол преко досуђеног до траженог износа од 400.000,00 динара, за претрпљени страх преко досуђеног до траженог износа од 350.000,00 динара, на име наружености преко досуђеног до траженог износа од 350.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности преко досуђеног до траженог износа од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до коначне исплате; обавезао туженог да на име материјалне штете тужиоцу АА исплати за трошкове лечења износ од 58.583,21 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до коначне исплате, док је у другом ставу изреке одбио тужбени захтев АА да се тужени обавезе да том тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати: на име накнаде штете због губитка зараде за уговорени посао као грађевински радник у периоду повређивања и то од 03.08.2011. године до 02.12.2012. године износ од 425.452,38 динара са законском затезном каматом почев од 03.02.2012. године до коначне исплате; на име накнаде штете због губитка радне способности од 40% као последице повређивања и немогућности остваривања зараде коју је остваривао до повређивања односно од 02.08.2012. године па до 28.02.2023. године, као дана вештачења износ од 3.370.836,10 динара, са законском затезном каматом почев од 28.02.2023. године као дана вештачења па до коначне исплате и на име накнаде будуће штете (капитализоване ренте) због умањења радне способности за период од 01.03.2023. године па до стицања услова за пензију, односно навршених 65 година живота, односно 23.08.2040. године, износ од 4.355.435,53 динара са законском затезном каматом почев од 28.02.2023. године па до коначне исплате, и у трећем ставу изреке обавезао туженог да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 634.142,92 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Апелациони суд у Нишу је донео пресуду Гж 835/2024 дана 23.07.2024. године, којом је одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу судска јединица Власотинце 50П 4190/17 од 26.04.2023. године у одбијајућем делу у ставу један, у ставу два и у ставу три изреке пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац АА је поднео дозвољену и благовремену ревизију, којом побија пресуду у одбијајућем делу за тужбени захтев тог тужиоца и у делу одлуке о трошковима поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 10/2023 – др. Закон) и закључио да је ревизија делимично основана.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Противно наводима ревизије тужиоца, нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 13. Закона о парничном поступку учињене од стране другостепеног суда, јер према разлозима те пресуде, она није донета супротно утврђеној одговорности туженог правноснажном пресудом кривичног суда, док околност да у кривичној пресуди ни на који начин није утврђено да је тужилац допринео настанку повреда које му је нанео тужени није од значаја за утврђивање доприноса тужиоца за настанак штете, у смислу грађанско-правне одговорности по основу кривице у грађанско-правном смислу.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, на основу ког је донета правноснажна пресуда у другом степену, између тужиоца и туженог и више других лица, дана 02.08.2011. године, дошло је до туче, којом приликом је тужени тужиоцу АА нанео тешке телесне повреде опасне по живот, за шта је тужени оглашен кривим правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 256/2020 од 05.03.2021. године. Вођен је и кривични поступак против тужиоца АА поводом тог догађаја, због кривичног дела увреде и кривичног дела лаке телесне повреде, у ком је тужиоцу АА за кривично дело лака телесна повреда изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од три месеца са роком провере од једне године. Утврђено је да је тужилац АА задобио повреде у виду прелома базе лобање, прелома леве слепоочне кости лобање и нагњечења мозга, да је трпео физичке болове због повређивања, јаког интензитета од момента повређивања, пријема у болницу, предузимања неопходних мера дијагностике и терапије, те након операције наредних три до четири дана, затим бол средњег интензитета наредних седам - десет дана, те бол слабог интензитета као несталан бол кратког трајања шест месеци од повреде, и да и данас трпи болове слабог интензитета на промену атмосферских прилика, и имаће их увек у будућности. Код тужиоца су од повређивања заостала трајна телесна оштећења у виду слабовидости на левом оку, слабочујности на левом уху, когнитивних поремећаја, лаког облика психоорганског синдрома, вртоглавице, нестабилности при ходу, што је код тужиоца довело до постојања трајног телесног оштећења од 30%. Тужилац све животне активности може да обавља са ограничењима у истом проценту, у односу на до тада уобичајени начин живљења, ограниченог функционисања у оквиру породице и друштва, смањеног уживања и ограничења у обављању уобичајених послова у домаћинству. Постоји и естетска наруженост у средњем степену, с обзиром да када тужилац носи кратку косу ожиљак је видљив за околину. Тужилац је услед задобијених повреда и нарочитих околности самог повређивања трпео примарни страх јаког интензитета до доласка лекару, прегледа и сазнања о каквој се повреди ради, осим у време када је био без свести. Бистрој свести је дошао након доласка у КЦ Ниш. За

време активног лечења осећао је такозвани секундарни страх у квалитетима забринутости и стрепње за коначан исход лечења, као и егзистенцијални страх због могућег наступања инвалидитета, у првих седам до десет дана јаког интензитета, потом до краја лечења повремено средњег, повремено лаког степена изражености. Лечење је трајало око годину дана. Тужилац није способан за тешке физичке послове, рад на висини и дубини, рад на местима која захтевају очуван вид на оба ока, није способан за рад на радним местима која захтевају очуван слух и добру равнотежу, рад у буци, рад у лошим климатским условима, за послове који захтевају рад ноћу, за рад у стресогеним условима, за послове који захтевају одговорност, за послове где може да угрози свој или туђи живот, као и у условима неуротоксичних супстанци. Код тужиоца постоји умањена општа радна способност од 40 до 45%. С обзиром на ограничења у раду неће моћи да ради све врсте грађевинских послова, већ само лакше и једноставније послове при земљи уз дата ограничења. Уколико тужилац буде негде радио, доставиће специјалисти медицине рада акт о процени ризика на конкретном радном месту, а специјалиста медицине рада ће проценити који је то посао који тужилац може да ради са преосталом радном способношћу а да не угрожава своје нарушено здравствено стање. Код тужиоца постоји дефинитивно умањење животне активности од 35%. Да није био повређен од стране туженог, тужилац би као грађевински радник могао за временски период од 03.02.2012. године до 28.02.2023. године остварити зараду у висини од 28.560 евра, односно у динарима 3.370.836,10 динара, према налазу и мишљењу вештака економске струке. Износ капитализоване ренте за тог тужиоца, као садашњу вредност будућих износа накнаде штете због смањене радне способности за период од 01.03.2023. године до 23.08.2040. године, вештак економске струке утврдио је на износ од 4.355.435,53 динара. Тужилац је имао трошкове за време лечења на име превоза, набавке лекова и медицинских средстава у износу од 58.583,21 динар. Првостепени суд је оценио да постоји допринос тужиоца настанку штете, који се огледа у томе што су тужиоци учествовали у сукобу, као и тужени, у ком сукобу је тужилац АА нанео лаке телесне повреде сину туженог и да је тужени пришао да помогне и одбрани сина. Првостепени суд је закључио да тужиоцу АА припада право на накнаду штете по основу претрпљених физичких болова, претрпљеног страха, душевних патњи због наружености те због умањења животне активности, да би правична новчана накнада за претрпљени физички бол износила 400.000,00 динара, за претрпљени страх 350.000,00 динара, за душевне болове због наружености 350.000,00 динара и за душевне болове због умањења животне активности 500.000,00 динара, као адекватна сатисфакција тужиоцу за претрпљене видове нематеријалне штете, али постоји допринос тог тужиоца настанку штетног догађаја и штете по њега, од 40%, те је по умањењу тог процента доприноса, досудио на терет туженог тужиоцу АА износ од 160.000,00 динара за физички бол, 140.000,00 динара за страх, 140.000,00 за душевне болове због наружености и 200.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате, све применом одредаба члана 200., члана 232., члана 205. у вези члана 192. и члана 277. Закона о облигационим односима. Првостепени суд је обавезао туженог да тужиоцу накнади износ од 58.583,21 динара на име трошкова лечења, али је одбио тужбени захтев за накнаду материјалне штете због губитка зараде за уговорени посао који је наводно тужилац као грађевински радник требало да обави почев од 03.08.2011. године у ..., зато што је оценом изведених доказа закључио да тужилац није доказао да је трпео такву штету. Такође, одбио је тужбени захтев за накнаду штете због губитка радне способности тужиоца зато што на основу

изведених доказа није могло бити уврђено чиме се тужилац бавио пре повређивања, односно тужилац није доказао коју штету трпи због губитка зараде до тренутка доношења пресуде и коју би трпео у будућности као добитак који би основано могао очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спречено радњом туженог. Стога је одбио тужбени захтев за досуђење износа на име накнаде материјалне штете тужиоцу.

Другостепени суд је прихватио процену првостепеног суда о висини правичне новчане накнаде нематеријалне штете коју трпи тужилац АА, као и закључак о доприносу тужиоца настанку штете од 40%. Надаље, другостепени суд је прихватио за правилан чињенични закључак другостепеног суда да тужилац није доказао чиме се бавио пре повређивања, због чега није доказао основ тужбеног захтева за изгубљену зараду и капитализовану ренту.

У ревизији, тужилац АА оспорава правилност чињеничног закључка нижестепених судова да је допринео настанку штете са 40%, тврдећи да таквог доприноса са његове стране нема уопште. Даље, указује на рачунску грешку када судови од утврђене правичне накнаде за нематеријалну штету одбијају уместо 40% на име доприноса тужиоца, износ од 60%, па тако умањени износ досуђују на име припадајуће накнаде наматеријалне штете тужиоцу. Оспорава правилност одлуке којом су судови одбили тужбени захтев за накнаду материјалне штете, тврдњом да је опште познато да су људи из краја одакле је тужилац познати мајстори у грађевинарству, да се и тужилац управо бавио грађењем, што је чинио и његов отац, уназад преко 10 година, о чему је саслушан тужилац, као и о томе колико је зараду на тај начин остваривао.

Врховни суд налази да су наводи којим тужилац оспорава закључак нижестепених судова о његовом доприносу настанку штете и о томе да ли је доказао да се бавио грађењем као занимањем и од тога остваривао зараду у периоду пре настанка штетног догађаја, усмерени на оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања од стране нижестепених судова, што у овој парници није дозвољен ревизијски разлог по одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу утврђења о узроцима и природи и обиму нематеријалне штете коју је тужилац претрпео, судови су делом погрешно применили материјално право. Погрешно је примењена одредба члана 200. Закона о облигационим односима код одмеравања правичне новчане накнаде за трпљења душевних болова тужиоца АА због умањења животне активности, које умањење је утврђено на 35%, а огледа се у томе да ће тужилац све животне активности које су везане за одређена физичка и психичка оптерећења: боравак у неповољним временским и метеоролошким условима, ниска температура, висока температура, јак ветар и слично, ограничено и тегобно обављати са улагањем напора и трпљењем субјективних тегоба које би се нарочито тада испољавале, те у изменама животних навика уз увођење рестрикција у дотада уобичајеном начину живљења, ограниченог функционисања у оквиру породице и друштва, смањења уживања у ситуацијама радости и весеља, као и ограничења обављања уобичајених послова у домаћинству. Тужилац неће моћи као раније, или ће са тегобама обављати свакодневне и нужне радње у смислу задовољавања основних животних потреба: свлачење, облачење, набавка, припрема и узимање хране,

одржавање личне хигијене и слично, али и посебних животних активности и осећаја задовољства због њиховог вршења као што су бављење спортом, хобијем, уживање у дружењу, музици, плесу и слично. Према таквим утврђењима, правилном применом одредаба члана 200. Закона о облигационим односима, правична новчана накнада за душевне болове за умањење животне активности тужиоцу, која би пружила одговарајућу сатисфакцију, а не би погодовала тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом износила би 600.000,00 динара. По умањењу за допринос тужиоца који је утврђен на 40%, накнада тужиоцу по овом основу износи 360.000,00 динара, те је применом те одредбе и одредаба члана 154. став 1. и 155. Закона о облигационим односима тужени обавезан да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете због трпљења душевних болова због умањења животне активности исплати тај износ, са затезном каматом од 24.04.2023. године као дана првостепеног пресуђења па до коначне исплате. Правилно ревидент указује на рачунску грешку код обрачунавања умањења на име доприноса тужиоца настанку штете на износе правичне новчане накнаде које је првостепени суд правилно утврдио за претрпљени физички бол у износу од 400.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 350.000,00 динара, за душевне болове због наружености у износу од 350.000,00 динара. Правилним обрачуном умањења по основу доприноса тужиоца, тужени је обавези да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени физички бол у износу од 240.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 210.000,00 динара и за наруженост у износу од 210.000,00 динара. Према тако одмереној обавези туженог преиначене су првостепена и другостепена пресуда, применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлука којом је правноснажно одбијен тужбени захтев за накнаду материјалне штете донета је на основу чињеничног стања које је утврдио првостепени суд, а прихватио га је другостепени суд за правилан, те закључка да тужилац није доказао колику штету је трпео у виду изгубљене зараде због умањења радне способности, нити је доказао у којој мери због делимичне неспособности за рад ће убудуће губити зараду на одређеним пословима, чиме није доказао основ и висину обавезе туженог да тужиоцу накнади штету у облику новчане ренте за убудуће. С обзиром на то, правилно је одбијен тужбени захтев, правилном применом материјалног права, одредаба члана 188. и 190. Закона о облигационим односима, што наводима ревизије није доведено у питање.

Према изнетом је делимично одбијена ревизија, у делу којим се побија правноснажна пресуда донета у другом степену у одбијајућем делу за тужбени захтев за накнаду материјалне штете са законском затезном каматом, применом одредаба члана 414. Закона о парничном поступку.

Одлука о трошковима целог поступка донета је по одредби члана 165. став 2. Закона о парничном поступку, тако што је тужени према успеху тужиоца у спору обавезан да тужиоцу исплати, поред досуђеног износа за накнаду трошкова првостепеног поступка, још и износе од по 2.250,00 динара за састав тужбе и једног образложеног поднеска, по 2.250,00 динара за приступ на 3 одржана рочишта, по 1.125,00 динара за приступ на 6 неодржаних рочишта, увећано за ПДВ од 20% укупно 21.600,00 динара и за таксу за пресуду још 3.200,00 динара, укупно 24.800,00 динара. За другостепени поступак тужиоцу је досуђена накнада трошкова од 32.400,00 динара

за састав жалбе са урачунаном накнадом за ПДВ. Тужени је обавезан да тужиоцу исплати на име трошкова ревизијског поступка износ од 32.400,00 динара за састав ревизије, са урачунаном накнадом за ПДВ. Одлука о трошковима је донета применом одредаба члана 153. и 163. став 1. и 2. ЗПП и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

**Председник већа-судија  
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић